

nister kunde være bekendt at følge, selv om han ikke frygtede for, at der i saa Henseende kunde komme Banfælgeligheder for ham her i Folkethinget. Jeg finder virkelig ogsaa, at det er en noget eendommelig Bøi at følge med Hensyn til Ranum Seminarium, at man ikke der vil give dem Lov til at svømme, fordi man ikke veed, naar hele Seminariet kan svømme bort. Selv i dette Tilfælde skadede det jo ikke, om de kunde svømme, naar det overhovedet er ønskeligt, at de have denne Gøne. Jeg vil ikke udmale et saa sørgeligt Billede, som at nogle senere, skulde drukne, fordi de ikke havde faaet denne Færdighed. Naar Lokaltetene ere saaledes, at man med en saadan Udgift som den, hvorom her er Tale, kan skaffe en god Plads for denne kunde Ovelse i Limfjorden, forekommer det mig, det vilde være barbarisk at negte Afgang den dertil. Ved Sællinge kan man jo ikke naae noget Saadant. Da der er ikke er Vand, kan man ikke lade dem svømme, men det er jo ingen Grund til at negte Ranum det. — Organistfællen i Skaarup er allerede omtalt af det ærede Medlem for Høstet Aants 4de Valgkreds (Schjörving), og jeg skal derfor ikke gaa synderlig ind paa Spørgsmaalet derom. Det forekommer mig, at det ikke vilde være heldigt, om man fra Statens Side viste en saa stor Stridighed, naar der er saa meget, der taler for en Sag, blot fordi det maatte er muligt, at man kan komme til et andet Resultat. Her er dog virkelig overordentlig liden Grund til at nære en saadan Tvivl. Sagen har været gennemgaaet og undersøgt af forskjellige Ministre, som ogsaa kunne have en Mening derom, og de have fundet, at Bevillingen ikke var til at undgaa. Den er dernæst kommen for Retten, og der er ved Overretten truffet en Afgjørelse, hvorved Ministeren endog er bleven idømt Processtrafs Omkostninger, hvad kun sjældent finder Sted. Vedkommende Sagsfører har erklæret, at Sagen ikke kunde faae noget andet Udfald, og Kirke- og Undervisningsministeren har henvendt sig til Justitsministeren, som ligeledes mente, at der ingen Grund var til at lade Sagen gaa til Høiesteret. Naar dette er Tilfældet, forekommer det mig besynderligt, at Udvalget dog vil holde paa, at Sagen skal gaa til Høiesteret. Dette er jo forresten ikke Noget, som generer Ministeren, og selv om jeg, som det ærede Medlem for Høstet Aants 4de Valgkreds (Schjörving) mente, skulde blive idømt Mulkt for usødig Trætte, skulde jeg med Lethed bære det, men det forekommer mig alligevel besynderligt, at man vil drive Sagen videre. Naar man siger, at det er for meget, der skal betales, at det vil overstige, hvad man har faaet i de 100 Mar, tror jeg dog nok, at Bøjet med Rente og Rentesrente vil løbe saa høit op, men det er jo ligegyldigt; vi kunne ikke her i Thinget komme ind paa en nærmere Døstelse af dette Spørgsmaal. — De øvrige Undervisningsforslag ere enten stillede af Kultusministeren og have fundet Understøttelse af

eller ere tiltraadte af Udvalget, hvad jeg glæder mig over — dette gjælder ogsaa om Forslaget under Nr. 48, skjøndt det ikke udtryffeligt staaer der — eller ogsaa ere de fremkomne fra Udvalget som Helhed. Om disse sidste Forslag vil jeg blot bemærke, at jeg ikke kan have nogenformelt væsentlig Betænkning ved at tiltræde dem. Dette gjælder saaledes navnlig om Forslagene under Nr. 46 med Hensyn til zoologisk Museum, under Nr. 55 med Hensyn til Veile Skole, under Nr. 56 med Hensyn til Posteringen angaaende andre Skoler og under Nr. 57 med Hensyn til Fæmelærens Lønning ved Døstsummeinstituttet. Med Undtagelse af de Hovedpunkter, hvorved jeg har opholdt mig, og det Par Forslag, der ere fremkomne fra et større Flertal om Skolepengene ved Seminarierne, og fra et Mindretal med Hensyn til Svømmeslaaden ved Ranum og fra et mindre Flertal om Organistfællen ved Skaarup, kan jeg meget godt slutte mig til de øvrige. — Jeg glemte at omtale Forslaget under Nr. 40, der angaar et Barneapparat til Fage Kirke. Jeg vil tillade mig at tage dette Forslag tilbage. Det ligger jo allerede i, hvad der er fremført fra Udvalgets Side, at Ministeriet selv var noget betænkeligt ved den Høide, Udgiften vilde naae, men man havde dog troet at maatte fremsætte Forslaget. Udvalget havde Betænkning derved, og der er senere kommet den Oplysning til mig gennem en Rigsdagsmand der fra Stedet, at man var kommen til den Formening, at det tilfugtede Formaal tilstrækkelig kunde opnaas ved Hjælp af Raskelovne. Dernæst have et Par overmaade kyndige Mænd henvendt sig til mig med Oplysning om, at man ved nogle nyopfundne Barneledninger, som man var især med at prøve, kunde naae til at indrette Barneapparatet paa en mere hensigtsmæssig og billig Maade. Under disse Forhold vil jeg ikke anse det for vigtigt at fastholde Forslaget, og jeg mener derfor at kunne tage det tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Forslag under Nr. 40, var det bortfaldet.

J. A. Hansen: Det er om Forslaget under Nr. 62, at jeg ogsaa ønsker at sige et Par Ord. Efter den særlige Opfordring, som jeg har havt til i de Mar, hvori dette Spørgsmaal har været paa Bane, at sætte mig fuldstændigt ind i denne Sag, uagtet jeg ikke var Medlem af det vedkommende Finantsudvalg, nemlig det Forhold, at det paagjældende Seminarium ligger i den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere, kan jeg ikke undlade her ved denne Leilighed at udtale mig imod de ærede Forslagsstillere, hvad dette Punkt angaar. Jeg har tidligere, den Gang denne Sag var for, meget beklaget, at man ikke troede at kunne gaa ind paa det paagjældende Forslag, fordi det var min Overbevisning, at man herved unddrog sig at opfylde, hvad der maatte